

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 10 năm 2014

Số 208

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn nhận sự ban chiếu của Đại Thanh Tịnh thì phải làm sao?
2. Muốn được dân chủ thì phải làm sao?
3. Phật Pháp Tăng là sao?
4. Tết Vô Vi là gì?
5. Cha con thâm tình làm sao biết được ?
6. Làm người eo hẹp có lợi gì cho quần sanh và chính mình không?
7. Xuân tình do đâu mà có ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Pattaya, Thái Lan 25-12-96 4:20 AM 1) Hỏi: Muốn nhận sự ban chiếu của Đại Thanh Tịnh thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn nhận được sự quang chiếu của Đại Thanh Tịnh thì phải hành đúng pháp, khứ trước lưu thanh thì sẽ thăng hoa tốt đẹp và sẽ có cơ hội hội nhập với luồng điện của Đại Bi thanh tịnh mà thực tình tu tiến, sẽ không còn sự phiền muộn sai quấy nữa. Kệ: Thanh tâm tự đạt sống an nhiên Cảm thức trần gian chỉ có phiền Lợi dụng không thành sanh loạn động Khó hành khó tiến khó an yên.	Pattaya, Thái Lan 26-12-96 3:30 AM 2) Hỏi: Muốn được dân chủ thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn được dân chủ thì phải tu cải tiến tâm thức dứt lòng tham, thì mới thấy rõ phần hồn là chủ của thể xác, lòng cho riêng mới gọi là thần, mình mẫn và sáng suốt, không ăn bậy và nói bậy, thực thi nghiêm chỉnh từ đời cũng như đạo, sức khỏe và tâm linh, quân bình tự đạt, thì mới tạo được hạnh đức tốt, dâng Trời Phật mà tu, vị trí tâm linh phát triển rõ rệt, làm chủ được chính mình, nhiên hậu mới gắn liền với xã hội quần sanh chung tiến trong sự an vui và thanh tịnh. Kệ: Tự mình giải quyết tự mình mình Phát triển chơn tâm tự sửa mình Xã hội cộng đồng chung phát triển Bền lâu vững chắc rõ hành trình.
Pattaya, Thái Lan 27-12-96 5:45 AM 3) Hỏi: Phật Pháp Tăng là sao? Đáp: Thưa Phật là tâm không thanh nhẹ, Pháp là khứ trước lưu thanh hành tiến không ngừng nghỉ, Tăng là quán thông lấy chính mình thực hành tu tiến. Kệ: Giải tỏa nghiệp tâm giải nổi phiền Tâm không thanh nhẹ tự mình xuyên Tình đời như đạo không ôm bận Thực hiện khai tâm chẳng có phiền.	Pattaya Thái Lan 28-12-96 8:15 AM 4) Hỏi: Tết Vô Vi là gì? Đáp: Thưa Tết Vô Vi là hướng thượng an vui, mọi người đồng tu đồng tiến. Kệ: Tâm thần tiến giác tự phân minh Thân hình phát triển tự cảm khinh Chơn trạng thực hành gieo ý tốt Gieo duyên tận độ rõ thân hình.
Pattaya, Thái Lan 29-12-96 4:35 AM 5) Hỏi: Cha con thâm tình làm sao biết được ? Đáp: Thưa, cha con thâm tình cùng một giòng máu muốn biết rõ ràng thì lấy mỗi bên một giọt máu, giọt vào ly nước thì sẽ thấy hai loại máu này hoà với nhau, không chia cách. Người thật tâm tu, muốn biết được thâm tình giữa Thượng Đế và chúng sanh, tu lâu năm thì tự cảm thấy luồng điện trung tâm bộ đầu được rút mạnh khi tưởng đến Đấng Cha Lành, nhập định sẽ thấy sáng tức là được hội nhập với thanh quang Thượng Đế, dừng mãnh tu tiến. Kệ: Sinh lực hồi sinh rõ chính mình Vô sanh bất diệt tự làm thịnh Chiều cao rộng mở trung tim sáng Chẳng còn động loạn tự mình mình.	Pattaya, Thái Lan 30-12-96 6:10 AM 6) Hỏi: Làm người eo hẹp có lợi gì cho quần sanh và chính mình không? Đáp: Thưa làm người thích thị phi và eo hẹp không có lợi ích gì cho quần sanh và chính mình, tự gây một tập quán xấu và kích động người khác, hậu quả là ai thấy cũng sợ, đời không nên và tu không tiến. Kệ: Tâm thân bất ổn giữa hành trình Khó tu khó tiến khó đạt mình Chủ kiến tạo lầm gieo ý động Tù bi không có khó quân bình.

Pattaya, Thái Lan 31-12-96 2:50 AM

7) **Hỏi:** Xuân tình do đâu mà có ?

Đáp: Thừa xuân tình tròn trịa luân lưu từ bao nhiêu năm tháng, ươm nở trong quần sanh cùng Trời Đất thuận chiều xây dựng và tiến hoá.

Kệ:

Điền khí luân lưu chuyển thực hành
Tình Trời ươm nở tạo Xuân hành
Quần sanh cộng hưởng tình giao cảm
Lý trí phân minh tự thực hành.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Huyền Cơ Tạo Hóa

*“Huyền cơ tạo hóa quy Nhơn lực
Sắc giới quần cai, tiến giải tuần
Minh cảm chơn tâm phần chánh pháp
Luật thông trí triển hợp Nhơn quần”*

“Huyền cơ tạo hóa quy Nhơn luật”: Bây giờ chúng ta mọi ngời đây đều là huyền cơ của tạo hóa, mà quy Nhơn lực thành ra sống ở thể gian trong cái trần trước thể gian quy thành cái luật Nhơn gian, chứ thiết ra căn bản nó là huyền cơ của tạo hóa, thượng trung hạ đầy đủ sáng suốt.

“Sắc giới quần cai tiến giải tuần”: Sắc giới từ trung thiên thể giới, Ngọc Hoàng Thượng Đế quần cai. Tiến giải tuần, tùy theo cái nghiệp quả của mỗi người ứng dụng để tiến giải.

“Minh cảm chơn tâm phần chánh pháp”: Khi mà chúng ta đã đụng chạm nhiều rồi thì chúng ta thấy chơn tâm của chúng ta là phần chánh pháp, chỉ có sự sáng suốt là mới đạt được chánh pháp.

“Luật thông trí triển hợp Nhơn quần”: Luật trời, sự công bằng quy định của luật trời mà thông rồi thì cái trí của chúng ta phát triển hợp Nhơn quần. Lúc đó chúng ta ở ngay trong chơn lý, sống thấy thể xác con người thể gian, mà hiểu được huyền cơ rồi chúng ta nằm ngay trong chơn lý để mà sống không còn thắc mắc nữa.

*“Nhơn quần tiến giải tự phân
Phân cao, phân thấp, phân gần, phân xa”*

Ở thể gian thì vậy, nó chia cấp bậc đủ thứ hết nhưng mà rốt cuộc, như hồi nãy tôi bước vào đây mới có một thôi.

*“Chung quy nguyên bốn sẵn đà
Tâm ta chơn pháp là nhà hóa sanh”*

Đó, khi mà đụng chạm này kia kia nọ rồi, rốt cuộc nó cũng chung quy nguyên bốn sẵn đà, nó chỉ có một cái đường lối sáng suốt.

“Tâm ta chơn pháp”: Tâm ta là cái chơn pháp là nhà hóa sanh muốn biến chế cái gì cũng có thể được hết. Không có khối óc không ai nhìn nhận cái gì hết, nhưng mà có khối óc rồi nó sẽ đi trong cái định luật hóa hóa sanh sanh tiến hóa mãi mãi.

*“Tu thời hướng thượng cảm thanh
Điển thông vạn nẻo tự hành tiến thanh”*

“Tu thời hướng thượng cảm thanh”: Minh tu, tại sao mình tu? Mình ở trong cái chỗ bức bối đen tối, chính mình đã làm cho mình đen tối. Mình có ngũ tạng, mình có ngũ giới đàng hoàng mà mình không biết sửa chữa để tiến hóa, rồi mình làm càng ngày càng bít bùng, nó bức. Đó, bây giờ chúng ta tu phải hướng thượng mở bộ đầu, nó mới cảm thanh. (2:33)

“Điển thông vạn nẻo”: Lúc đó bên bộ đầu xuất phát được thì ở trong này nó cũng tiến lên. Vạn nẻo, sự lộ bạch ở bên trong nó sẽ tiến giải lên thì tự hành tiến thanh, chúng ta tiến tới cái nơi thanh, càng thanh cực thanh cực tịnh thì đó là cái cảnh thoát luân hồi.

*“Minh tâm giác tánh thừa hành
Chơn như tự toại trở thành chơn như”*

“Minh tâm giác tánh thừa hành”: Khi mà chúng ta hiểu được cái chỗ đó là cái hương đăng sáng suốt và sửa chữa được những cái tánh tham ô của chúng ta tiến, càng ngày càng tiến càng thừa hành càng tiến giải

“Chơn như tự toại”: Trở về với cái ghế an tọa căn bản. Cho nên, tôi đã nói rồi các bạn có thể ngồi thanh tịnh, hỏi cái phần hồn ai nuôi nâng cái sự sáng suốt này mà nó được âm cúng trong cái cơ thể này thì cái phần hồn nói rằng cái tiểu thiên địa này, cái bản thể. Rồi hỏi cái tiểu thiên địa này, chớ ai nuôi anh mà anh nuôi phần hồn, nó nói cần khôn vũ trụ. Rồi hỏi cần khôn vũ trụ rồi ai nuôi đây, nó nói hào quang không động hóa sanh muôn loài. Đó, bây giờ chúng ta biết cái đường lối rõ ràng thì chúng ta ngồi ở đây với cái cần khôn vũ trụ sáng suốt to lớn chứ không phải eo hẹp, chớ đừng nói ta là chút xíu, không đâu. Nếu mà chúng ta mở ra thì chúng ta là cần khôn vũ trụ, mà chúng ta không chịu mở ra thì chúng ta không có hòa đồng với cần khôn vũ trụ thì cái trí ta càng ngày càng thấp, mà cái trí thấp thì nó dung dưỡng ở trong cái hạ trí. Trong cái hạ trí là nó trở về cái sân hận, tạo ra điều xấu cho mình và cho tất cả mọi người. Đó, còn cái đăng này nó minh tâm giác tánh thừa hành rồi, chơn như tự toại trở thành chơn như, nó an tọa rồi, nó thấy rồi. Nó thấy cái huyền năng của tạo hóa và huyền năng sẵn có của nó là chủ nhơn ông của bản thể. Nó là một phần hào quang tuy nhỏ hẹp nhưng mà nó gắng tu, nó tiến lên, nó hòa đồng với đại vũ trụ, nó trở về đại hồn. Nó trở về sự sáng suốt vô cực vô biên chớ không phải eo hẹp đâu. (4:35)

“Hòa đồng thể cảnh khóc cười

Người mình chơn lý, người người cảm mình”

Đó, khi mà trở về chơn như rồi thì nó hòa đồng thể cảnh khóc cười. Khóc cười nó thấy nó rõ ràng hết trội.

“Người mình chơn lý, người người cảm mình”: Nó hiểu hết cái sự khóc, nguyên lý của khóc, nguyên lý của cười thì nó nằm ngay trong chơn lý.

*“Chưa thông cảm thấy bức mình
Gắng tu lại thấy quy hình chơn như”*

Đó, cũng nhiều bạn bây giờ đang thắc mắc lắm, nếu tôi tu theo pháp lý này hình như là người đó tu cho tôi, tu cho ông Tám. Những người còn nuôi những cái sân tánh mà nói những cái điều đó không là bất chánh. Bởi vì khi mình ý thức được, mình bước vào đây mình tu là mình lựa cái chơn lý, mình lựa cái con đường để tự sửa mình. Mà nhiều người còn nói *“Ôi! Chu choa tôi theo ông Tám”*, đâu có phải theo ông Tám. Các bạn không phải theo ông Tám, tôi đã xác nhận nhiều lần rồi. Các bạn tu theo cái pháp này là các bạn có sự sáng suốt của các bạn và tìm hiểu cái sáng suốt đó do bạn phát triển sự sáng suốt. Nó mới tiến tới cái cộng đồng cần khôn vũ trụ và nó giúp ích cho muôn loài. Chớ còn nếu theo ông Tám, ông Tám làm được bao nhiêu việc! Một mình ông Tám không có làm được bao nhiêu việc hết.

Cho nên chúng ta mỗi người phải trở về vị trí căn bản của chúng ta không nên ý lại. Tôi đã nói rồi không nên cầu xin nhưng mà các bạn tu nhiều bạn cũng vẫn còn rất tham lam. Tu cũng lợi dụng tu, tham lam trong cái tu, rồi đâm ra hoang mang chậm tiến. Sự thật cái đường lối của chúng ta là tự mở để tự tiến. Các bạn tiến các bạn thấy không, một giáo sư ở thế gian dạy một sinh viên hay dạy một học sinh cũng vậy muốn người đó phải giỏi, không muốn người đó dở hơn mình, giỏi hơn mình thì mình còn quý nữa. Nhưng mà ở thế gian này họ chỉ có ý lại thôi, nhờ ông Tám độ. Cái đó là cái vô lý, mình phải cố gắng tu. Người ta đưa chìa khóa mình từ đời qua đạo, mở cái nội tâm nội tạng mình, soi hồn, pháp luân, thiền định, chỉ cái pháp này cho mình học mình trở về mà mình pha cái pháp khác vô rồi ma nhập làm lung tung hết, làm cho con người nó khủng khiếp điên điên. Đó là do ai? Là do tự cái người hành giả thiếu phân minh, không chịu ý thức rõ ràng đề tu. Rồi nó phải gặp những cái nghiệp quả tai hại đau khổ ở sau, rồi đổ thừa tâm bậy tâm bạ. Chớ đăng này chúng ta đã nói rõ cái pháp này, ông tu ông đắc, bà tu bà đắc. Người nào không có thực tâm tu không nên nói chuyện là tôi tu Vô Vi rồi mang họa chớ không có ích gì.

(còn tiếp)

*(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn
ngày 14/8/1977)*

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ PHÁP

Toulouse, ngày 21 tháng 11 năm 1996

Đức Phật Thầy kính thương,

Con được biết Đức Phật Thầy vẫn còn tại Pháp, con xin kính lời vãn an Đức Phật Thầy và sau là con xin Đức Phật Thầy cho con một lời dạy để đầu óc con được sáng suốt mà chọn con đường con phải làm cho đúng.

Câu chuyện đời rất dài dòng con chỉ xin tóm gọn như sau: Khi ba con mất có để lại khá nhiều đất đai ở X và một villa để làm nhà thờ cho dòng họ Phạm. Tất cả đất đều được chia cho 13 người con, còn ngôi nhà villa thì làm nhà thờ là của chung. Năm 75, VN đổi chủ, mẹ con không xuất ngoại chính phủ không chiếm cái nhà, chỉ chiếm hết đất, trừ một số đất của chị Năm vì chỉ là cựu cán bộ ở Bắc chạy vô Trung. Mười chín năm qua không có gì thay đổi. Nhưng hai năm nay giá nhà rất đắt. Căn nhà trị giá 250 lượng vàng. Chị Năm và chị Sáu (A) muốn bán hoặc cho thuê căn nhà đó. Tất cả anh em chúng con bảy người đều không đồng ý. Sáu tháng trước đây vợ chồng chị Năm dọn vô Saigon ở với các con, cho nên căn nhà bỏ trống nhờ người ngoài trông coi, và cũng nhắn với chúng con rằng sẽ trả nhà lại cho anh con (*trưởng nam*). Nhưng khi anh con và em út ở Y về nhận nhà thì họ tránh mặt và không muốn trả.

Lý do con trình lên Đức Phật Thầy cho con được về VN sau Tết cùng em út của con, nó sẽ là người đài thọ hết chuyện đi này. Sau khi mọi việc xong con sẽ trở qua Úc, nhưng lộ trình con đi không trúng được hai cái đại hội Thái Lan và Úc, ầu cũng là số phận của con. Từ lâu con tưởng tránh được vụ này vì nếu nhà này của riêng con thì con xin biểu cho ai muốn nhận, vì hoàn cảnh đất nước và bây giờ hiểu đạo rồi thì con không muốn gì hơn là sự tu học. Và kết quả là con có một Điểm Sáng, bản thể con

được thông và luồng thanh điển luôn trụ ở bộ đầu. Đức Phật Thầy đã dạy dỗ cho con nên người trong điển giới của Vô Vi, con đâu còn ham muốn gì ở cõi đời này nữa vì cái mà con có đây, chưa chắc các nhà triệu phú ở trần gian có được, nếu quý vị đó không tu đúng đường. Con biết chắc chắn là nếu con về lúc này là con bị mất điển rất nhiều, con không muốn mất của báu đó. Nếu phước con được như vậy thì con xin Đức Phật Thầy chuyển ý cho chị Năm của con giao trả lại căn nhà cho anh con. Con xin muôn vàn cảm tạ Đức Phật Thầy. Còn trường hợp con phải bị về VN thì con cúi xin Đức Phật Thầy dạy cho con phải làm sao để bảo vệ luồng điển của con. Con đi đây mà lòng con không ham muốn, chứ không phải như năm 1982 mà Đức Phật Thầy cho con tháp tùng theo phái đoàn cùng Đức Phật Thầy đi HongKong rồi đi Macau. Con nghĩ lại những chuỗi ngày đó, ôi thật là vui sướng, hồn con trẻ ra như đứa con nít vậy.

Tuy xác con không được gần Đức Phật Thầy nhưng hằng đêm con vẫn được Người chiếu luồng điển tuyệt đẹp đến cho con. Có lúc ban ngày bộ mặt con và hai tai con bùng âm và đỏ hồng, con liền bỏ hết việc đang làm và ngồi thiền. Con cảm nhận tất cả hạnh phúc lớn lao mà Người đã ban cho con vì vậy con không muốn mất cái của quý báu này. Nếu Đức Phật Thầy không độ cho con tu thì ngày nay con không hưởng được những giây phút thần tiên này mà có bạc tỷ cũng không mua được. Con cũng thấu hiểu một khi con đã có đô-la của Ông Trời, thì đô-la giấy dưới trần gian con khó lòng mà có, vì cái luật bù trừ, cho nên không có buồn; việc gì rồi cũng qua hết như Đức Phật Thầy dạy.

Thư đã quá dài, con kính lời thăm Bà Tám cùng em Tuyết và kính chúc Đức Phật Thầy cùng toàn gia an lạc. Con thương Đức Phật Thầy nhiều.

Con,
XH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Paris, ngày 25 tháng 11 năm 1996

XH

Thầy vui nhận được thư con. Như con đã kể trong thư thì đời đạo con đã hiểu. Nhờ nhân quả và nhân quả con thức tâm lần lần, lo chuyện tu tiến. Con đã ca tụng phần hồn là trên hết mà tỷ phú cũng không tìm được chính họ. Ngày hôm nay con có cơ hội tìm chính con rồi con đi tìm thêm đất cát để làm gì? Đồng tiền không giúp con tiến hoá được. Nói về luật nhân quả của ba con, nói người sống hiện tại thương người quá khứ để làm điều gì? Có nhân có quả. Hôm nay con tu, con hiểu luật nhân quả thì nên giữ luật nhân quả mà tiến, thì có về quê nhà đi nữa cũng không bị lôi cuốn bởi trước diện của những người nuôi dưỡng lòng tham, chia sớt tài sản của người quá khứ. Tài sản cuối cùng là thể xác của con được gom gọn từ tứ đại hợp thành: nước, lửa, gió, đất, có đầy đủ bên trong. Con là người biết tu biết giữ đất đai, biết giữ tổ tiên, biết giữ tình thương của nhân loại và Trời Phật. Đó là đúng đường nhất. Còn thể gian tranh chấp để giành của, sân si, lý luận trong cái mờ ảo, khờ khạo chưa thức tâm. Chúng ta không nên nhúng tay vào đó, không có lợi lộc mà chỉ có tiêu hao từ trường tu hành của chính mình.

Về VN vì tham, không đem lợi ích gì cho mình và cũng không đem được lợi ích cho người khác, vì người ở VN đang phát triển ham muốn giàu có để trở nên đại triệu phú. Dân chỉ khổ thêm mà thôi, tranh giành vì đồng tiền. Trước kia chạy theo khí giới, bây giờ chạy theo đồng tiền; đó là hai đường lối sai lạc. Bây giờ con tu, con thức tâm quân bình thì con có thể cứu cả hai. Càng ngày từ trường con càng phát triển, từ quang con càng phát triển là con chỉ nuôi dưỡng tâm cứu độ mọi người trong thanh tịnh, không cần lý luận. Hữu xạ tự nhiên hương, tới đâu cũng có người quý con; và con là ánh sáng của gia cang ở tương lai nếu con chịu tu và không hướng tâm về tiền bạc nữa. Từ hồi nào giờ con mãi hướng tâm về tiền bạc nên con khổ mãi, con đâu có tiến. Ngày nào cũng lằng xằng làm việc là vì tiền, mà không vì mình, cho nên khổ tới ngày hôm nay.

Ngày hôm nay con nắm được pháp lý và con hiểu, hành. Biết hành là biết được thanh quang điển lành, là chánh gốc. Luồng điển cái của vũ trụ có thể cứu giúp con bất cứ lúc nào. Con trì chí hướng tâm về trung tâm sinh lực mà tu thì không bị đạo pháp

nào phỉnh phờ con, và không bị vật chất nào lôi cuốn con được hết. Trì tâm lo tu. Em con muốn tiền, muốn gia tài, muốn làm cái hiệu giả thì cứ làm. Còn con làm cái hiệu thật tâm là cứu con, cứu cha mẹ, cứu cả gia đình, cứu huyền thất tổ. Điều đó là điều chánh. Nhân quần rất ao ước mà chưa đi được, chưa đạt được vì không biết cách đi. Con ngày nay biết đường đi, biết giải toả được một phần lớn trong nội tâm. Vậy con không nên tái phạm nữa, không nên nuôi dưỡng lòng tham nữa, dứt khoát mới là người tu. Nếu mà thiếu dứt khoát không phải là người tu.

Con cứ đem tâm hiếu lo cho đời mà đạo thì không lo làm. Hiếu đạo cứu đời thì nên làm, thực hành cho tới cùng. Cái tài sản cuối cùng của Thượng Đế cho con, giữa trời đất người, con là đại diện Thượng Đế để làm việc, thực hành, tận độ quần sanh từ đây cho tới tương lai. Nếu con không nuôi dưỡng tinh thần đó, con sẽ mất mát một tài sản của Thượng Đế đã ân ban. Cơ hội cuối cùng này chúng ta có tâm xác mà không quân bình, tương lai phần hồn sẽ làm trùng đế, chứ không làm được việc gì. Con nhìn xem trùng đế, nó cũng có gia cang, có sinh hoạt, có cuộc sống của nó, nhưng mà thiếu thốn mọi mặt, đó là địa ngục đó con. Hiểu được luồng điển, biết sống điển giới thì phải giữ điển mà sống. Người thể gian biết sống với dương khí thì cát nhà cũng phải có cửa sổ đầy đủ để dưỡng khí ra vô, mới có cuộc sống bình an nội tâm. Đạo cũng vậy, chúng ta được rút bộ đầu là luồng điển đang xây dựng và đưa chúng ta về Thiên Quốc, thành tâm mà vui mừng hành tiến những gì mà con đã đạt được, thay vì nghe lời người đời lôi cuốn con là con khổ. Con chưa đủ khả năng hóa giải mọi người. Nên cố công đi một chút nữa thì con sẽ đến. Đó là sự sáng suốt mà con đã tìm được cho chính con. Con thấy nguyên lý của Trời Đất là cần hành để tiến. Qua VN cũng không làm gì, cõi âm đang vận hành, con thấy không? Bây chừ quay đủ chuyện hết, tức là cõi âm đang vận hành, xâm chiếm khối óc của người VN từ nhiều năm từ hồi Pháp thuộc tới bây giờ, nay còn tiếp tục cúng quảy nữa thì cũng như vậy mà thôi. Mất nước là mất đất, mất đai cũng không sao. Nhưng mà mất phần hồn là nguy hiểm lắm. Bây giờ tình trạng đi tới mất phần hồn, từ cán bộ cho tới nhân dân, cúi đầu là lạy cõi âm, họ bị lệ thuộc không làm được cái chuyện gì, không khai triển được trực giác của chính họ thì làm sao mà họ hiểu được nguyên lý của Trời Đất.

Khoa Học Huyền Bí là gì? Khai triển trực giác sẽ cảm thức được khoa học huyền bí và sự lớn rộng của Thượng Đế đã và đang ân ban. Người đời ý lại, tham lam, cầu xin, cúng bái, tự gặt, làm suy yếu thần kinh của chính mình. Cho nên nhân dân VN cũng đang khổ và sẽ khổ nữa; từ người ngu xuẩn xưng danh cũng chủ trương xâm chiếm, rồi cỡi âm xưng danh cha mẹ cũng để xâm chiếm, làm cho phần hồn con người cuối cùng đến khi chết không còn được bao nhiêu, tiêu tan hết, mất hết đi. Con nên hiểu để vững lòng tin mà dứt khoát vì con không thể sống đời ở đây để con giữ nhà tổ để làm gì? Nhà đó không phải nhà của con. Cái xác của con đây, khối óc của con là nhà tổ có thể phát triển vô cùng. Phải tu để phát triển khối óc của chính mình thì mình có nơi trú ngụ ở tương lai cho phần hồn được an nhiên tự tại.

Thầy là người tu, con hỏi đến Thầy là Thầy chỉ con đường rõ ràng để đi đến tự cứu, chứ Thầy không

thể chỉ con đường tham lam, lường gạt, rốt cuộc không có đi đến đâu. Nếu con có nghe lời Thầy thì con nên dứt khoát. Thầy cũng có nhà tổ, có đủ thứ, cũng có tiền bạc, nhưng mà Thầy đâu có nghĩ tới vấn đề đó đâu. Thầy chỉ biết cái tâm và thân Thầy là quan trọng. Cái xác của Thầy do sự siêu nhiên cấu trúc và con cũng vậy; khối óc của con tinh vi vô cùng, chẳng chịt vô cùng mà con không thanh tịnh thì con làm gì khai thác nó được. Một tài sản cuối cùng trong đời con là thể xác này, nếu không bình tâm lo tu học, khai thác là sẽ mất tất cả, vì con có ôm được bạc tỷ đi nữa, rốt cuộc cũng chỉ có tiêu như trùng đế mà thôi, không làm gì được. Thầy chỉ có bao nhiêu lời. Cảm ơn những lời thăm hỏi của con và chúc con vạn sự thanh tịnh tiến hoá.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 21 tháng 6 năm 1980
MẤU ÁI 24

Minh tâm chỉ có nức cười
Đời là giả tạm người người phải theo
Học trong sương khổ ngất nghèo
Giải minh tự tiến chẳng đeo bạc tiền.

Quân bình vững tiến nhiệm mầu
Chẳng còn đau khổ đầu đầu bất minh
Lý kia phân giải chơn tình
Mẹ thương dìu tiến con mình lấy lòng.

Phật Trời chẳng có ở xa
Trong con có sẵn con hòa tiến lên
Mẹ lo chuyển hóa căn nền
Con nên tiến bước đáp đền công ơn.

Người đời mới hiểu đại cương
Chưa minh chi tiết năng sương đối hoài
Tu thời chẳng rõ trí tài
Do ai sắp đặt dỗi mài sửa tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Ba Mươi Lăm

ĐẠO TAM GIỚI GẶP BÁT TIÊN QUÁN DIỆU PHÁP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 19 tháng 10 năm Canh Thân (1980)

Thơ

Thiên cổ nhân duyên bộ thánh đàn
Tuệ căn thâm chủng văn cuồng lan
Thiên thư bể mĩ kim cương luận
Du Ký kham xưng cứu thế đơn.

Vân xa tỉnh tọa thượng liên đài
Tam giới ngao du giác lộ khai
Tương bạn Tiên chân cần vấn đạo
Đề huê cửu phẩm kiến Như Lai.

Dịch

Thiên cổ Thánh đàn tới được nơi
Trồng sâu gốc huệ sóng xa rời
Sách Tiên sánh tựa Kim Cương pháp
Du Ký coi như thuốc cứu đời.

Mây Tiên sen Phật cười về trời
Bến giác ba miền mãi dạo chơi
Cùng bạn chân tu bàn lẽ đạo
Vui vầy phẩm tước gặp Như Lai.

Tế Phậ: Thầy trò ngồi trên đài sen, giống như cưỡi một chiếc xe mây bay giữa hư vô, ngày nay được như thế này là nhờ nhân duyên một đời tạo dựng. Các bạn đạo vào cửa Thánh đều còn đi xe hơi các bạn khác nhân duyên cũng không hơn gì, bởi vậy đạt được tới mức này thật là quý báu. Trên một xe chở đầy hành khách, chúng sinh biết rõ tên nhau,

nghe rõ tiếng đạo lòng của nhau, thành ra rất thú vị. Chiếc xe đó chở đầy hành khách tu đạo, song trách nhiệm thì nặng nề mà đường thì xa, nếu sở học như một tài xế kém cỏi, khi tới trạm chót, lữ khách xuống xe, không dám lên lại để đi tiếp. Lão Tăng coi khắp nơi là nhà, đương nhiên sẽ không lấy đó làm phiền, chỉ sợ rằng kẻ khác nếu không tích tụ nhân duyên, khách bỏ đi, xe trống, không chở được một ai, khi đó mới hối hận cũng chẳng kịp nào. Sách Thiên Đường Du Ký tới bữa nay đã viết đến hồi ba mươi lăm, chỉ còn một hồi nữa là kết thúc, nhưng sau đó xe đi hướng nào, thời hạn đã hết, chờ các môn sinh thực hiện xem sao. Dương Sinh chuẩn bị lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa con đã lên đài sen, bữa nay con cảm thấy tinh thần đặc biệt nhẹ nhàng thơ thới.

Tế Phậ: Hoàn thành được sứ mệnh của trời trao cho đương nhiên lòng cảm thấy khoan khoái.

Dương Sinh: Cảm tạ ân sư đã hướng dẫn con trong suốt thời gian qua, và nhờ vậy mà con đã tinh tiến rất nhiều.

Tế Phậ: Chỉ mong thầy giỏi đào tạo nôi đệ tử tài cao mới khỏi bị người ta chê cười.

Dương Sinh: Thưa rất đúng.

Tế Phậ: Chúng ta hãy lên đường, bữa nay con có thể mở mắt quan sát phong cảnh.

Dương Sinh: Thực quá hay, khi cưỡi đài sen tốc độ bay quá mau, vì vậy thường phải nhắm mắt dưỡng thần, còn bữa nay mở mắt không rõ có bị kích thích không?

Tế Phậ: Công đức tu đạo của con đã sâu dày nên mở mắt là có thể tiếp thu được điển quang chiếu tỏa cùng sức gió lửa thổi của cõi Thánh. Phạm kẻ tu đạo trước tiên phải tích lũy công đức mới có thể tu

luyện pháp nhãn thần thông, còn không ma chướng sẽ xâm nhập, dần dần tinh thần trở thành mất quân bình hoặc tâm trí bấn loạn. Kẻ tu đạo trước tiên phải lo vun bồi công đức giống như sự phối hợp của ngành truyền hình, công đức có tròn đầy như máy truyền hình sau đó mới có thể phát ra hình ảnh sáng

sủa rõ ràng, thần thông quảng đại vô biên. Kẻ có chí với đạo trước tiên phải lo tu luyện tâm thân cho thiện lành siêu diệu, chớ có vội luyện pháp thần thông còn không tinh thần hoặc nhãn thần sẽ bị tổn thương thiệt hại. Chúng ta hãy lên cõi trời.

(còn tiếp)

